

ფაქტობრივად მოცემულია პირის ვინაობა

საქართველოს საგარეო
მინისტროს
ფონდის № 287
1
73

საქართველოს
საგარეო
მინისტროს
ფონდის № 287
1
73

დასკვნის დადგენილება
15.01.2025 7

საქართველოს საგარეო
მინისტროს
ფონდის № 287
1
73

18.

ს ა ზ ა ლ ხ ო მ წ უ ხ ა რ ე ბ ა

როცა პოეტის სიცოცხლე განუყრელად უკავშირდება ერის სიცოცხლის მთავარ მამოძრავებელ ძალებს, როცა პოეტის მრწამსი და მოწოდება მთლიანად მისი მშობელი ხალხის ინტერესებით და სულისკვეთებით არის გამსჭვალული, როცა მისი მგზნებარე, მებრძოლი სული ამ ხალხის წინსვლისა და გამარჯვების, აღმადრენისა და ამადლების შთამაგონებელ ძახილად ისმის, მაშინ დანაკლისის სიმძიმე თავისთავად ორკეცდება, სინანულისა და გულისტკივილის შეგრძნება კიდევ უფრო მწვავე, კიდევ უფრო ღრმა ხდება, მწუხარება საერთო სახალხო მწუხარებად იქცევა. ასეთი მწუხარებით ეთხოვება ჩვენი ხალხი თავის საყვარელ პოეტს ალიო მირცხულავას — ამ სპეტაკ, უმწიკვლო ადამიანსა და საზოგადო მოღვაწეს.

ალიო მირცხულავა მთელი თავისი მსოფლმხედველობითა და ხალასი პოეტური შემოქმედებით მთლიანად და სავსებით ეკუთვნოდა ქართველ მშრომელ ხალხს, საბჭოთა ეპოქას. იგი ამ ქარიშხლიან ეპოქას თან მოყვა როგორც მისი ერთ-ერთი ყველაზე გულწრფელი და მხურვალე მომღერალი, დაუცხრომელი მებაირახტრე, ძველის ნგრევისა და ახლის შენების დაუღალავი და დაუდგრომელი ენთუზიასტი, როგორც ბრძოლისა და შეტევისათვის მუდამ ჩირაღდანივით ანთებული პოეტი-ტრიბუნი.

რად გინდა ლექსი
უღლეური და უფერადო,
საკუთარ ცისქვეშ
სიმწრის ოფლში დღეს რომ
გალაქე.

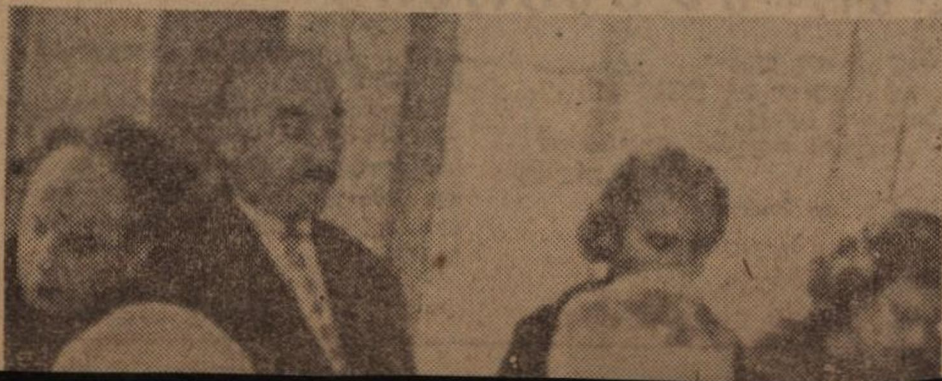
ადამიანთა მოძრაობას
თუ არ ბელადობ
როგორც პოეტი,
ბოლშევიკი და მოქალაქე —

წერდა იგი ლექსში „პოეტი-კაპიტანი“ 1926 წელს.

მძაფრი პუბლიცისტურ-პოლიტიკური და საზოგადოებრივ-მოქალაქეობრივი სიმკვეთრე, მგზნებარება და მხატვრული ფერადოვნება მის პოეზიას სიკვდილის უკანასკნელ წუთებამდე არ დაკლებია.

აკაკი თოფურია

1941.11.22/1

თბარი და შთაგონებული მისი ლექ-
სები რევოლუციის პირველი სურნე-
ლებით სუნთქავდნენ და ცოცხლობ-
დნენ, იბრძოდნენ და შრომობდნენ,
ეს ლექსები ჩვენს ახალგაზრდობას
წრდიდა ახალი ცხოვრების მაღალი
იდეალებითა და ერთგულებით. ამი-
ტომაც იყო ის ამ თაობის ნამდვილი
ტრიბუნი და მხატვრული მემკვიდრე.
მის ლექსებში რევოლუციის წარის
ხმები ამღერდნენ და ახალგაზრდობა-
შივე მოიპოვა მან სიყვარული და
ალიარება. რევოლუციის ეს პირველი
სიყვარული, ეს პირველი ელვარება,
ეს პირველი ქუხილი ბოლომდე შერჩა
მის ლექსებს და ესაა მისი განსაკუთ-
რებული დამსახურება.

ალიო მირცხულავას ყველაზე დიდი
სიმდიდრე ლექსები იყო. ლექსით
ცხოვრობდა და სუნთქავდა მისი ყო-
ველი ძარღვი. უფრო მეტიც, თვით
ცხოვრება იყო მისთვის ლექსები და
ნიმბოლოურია, რომ ლექსის კითხვა-
ში გარდაიცვალა, სიკვდილზე კარგი
აბა სად თქმულა, მაგრამ მაინც ლა-
მაში იყო, ლამაში და პოეტური ეს
გარდაცვალება. — პოეზიისათვის და-
ბადებული, პოეზიაში მოკვდა. ეს ამ-
ბავი სამუდამოდ დარჩება პოეზიის
თემად და ეს არის დასაწყისი ახალი
ცხოვრებისა.

ალიო მირცხულავა იმ ასაკში გარ-
დაიცვალა, როცა კვლავ დიდებულიად
ელვარებდა მისი პოეტური სიტყვა.
მაინც ბევრის თქმა და დაწერა მოახ-
წრო. იგი ვალმოხდილი წარდგა თა-
ვის საფიცარი სამშობლოსა და მწერ-
ლობის წინაშე. ჩვენ მის მეგობრებს
და ახლობლებს, იმიტომ ის...

ՏՁ ԿՈՇՏՈՐՈՒ ՊՆԵՐՈՒԹՅԱՆ	
Ե ՕՏՈՒԿԱՆԵ ԻՄՍԿԱՐՈՐԴՆԵԿ	
ghan (2)	հոկտեմբեր
02.11.93	հոկտեմբեր